

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมลตา กองสุข. (2536). ผ้าจอกถุงลาวคั่ง บ้านกุดจาก ขัยนาท-บ้านทับผึ้งน้อย อุพาราณบุรี. สำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

กาญจนा รัตนธรรมเมธี. (2538). การเปลี่ยนแปลงสู่อาชีพนอกภาคเกษตรกรรมของสตรีในชนบท วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

แคทเธอริน เอ. โบวี. การค้าและผลิตภัณฑ์ผ้าภาคเหนือของประเทศไทย จากมุมมองทางประวัติศาสตร์ (สมพร วรรณาโภ,ผู้แปล). ผ้าเออเชีย นัดกร่วมทางวัฒนธรรม : มกราคม-กุมภาพันธ์ 2535 (เอกสารวิชาการ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ UNESCO.

เจ้าพงษ์แก้ว ณ ลำพูน. (2535). ผ้าห่อลายวิจิตรบรรจง.

ชูเกียรติ สีสุวรรณ. (2535). ระบบการเรียนรู้ที่มีอยู่ในห้องถังชนบทภาคเหนือ. ภาควิชาส่งเสริมการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

ดวงเดือน บุนยะวงศ์. ผ้าห่อพื้นเมืองลาว ศิลปแห่งชีวิตดั้งเดิมกิจกรรม. (สรพี วงศ์เบี้ยงสังจ์,ผู้แปล). ผ้าเออเชีย นัดกร่วมทางวัฒนธรรม : มกราคม-กุมภาพันธ์ 2535 (เอกสารวิชาการ).

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ UNESCO.

ทองสุข วันแสน. (2537). การพัฒนาหลักสูตรฝึกอาชีพการห่อผ้าใหม่มัดหมีสำหรับประชาชนในชนบท.ปริญญาอนิพนธ์ ศึกษาดูชูภูมิบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์มหาวิทยาลัย.

วิญญาลัย สีสุวรรณ. (2530). ผ้าไทย พัฒนาการทางอุตสาหกรรมและสังคม. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์ พринติ้งกรุฟ.

ผ้าห่อถุงห่อทึ้ง. (2538, 12 มิถุนายน). นำร่อง , หน้า 29.

แพทริเชีย ชีสแมน แண่หนา และ วิถี พานิชพันธ์. (2536). ผ้าเออเชีย นัดกร่วมทางวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ อัมรินทร์ พринติ้งกรุฟ.

แพทริเชีย ชีสแมน แண่หนา และ วิถี พานิชพันธ์. สายใยแห่งวัฒนธรรมไทยในศิลปะบนผืนผ้า (ทรงศักดิ์ ปรางวัฒนาภุล,ผู้แปล). ผ้าเออเชีย นัดกร่วมทางวัฒนธรรม : มกราคม-กุมภาพันธ์ 2535 (เอกสารวิชาการ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ UNESCO.

บรรณานุกรม (ต่อ)

เรณุ คุปต์ตันธีย์ร., กัลยา พัฒนศรี., และสว่างจิต ศรีสะยา. (2534). การทอผ้าพื้นเมืองของสครีในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ การศึกษาในมิติทางด้านวัฒนธรรมและเศรษฐกิจ (รายงานการวิจัย). องค์การบริหารวิเทศกิจแห่งประเทศไทย (CIDA) และสถาบันวิจัยและพัฒนามหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วินูลย์ อีสุวรรณ. (2527). ศิลปหัตกรรมพื้นบ้าน. กรุงเทพฯ : ป่า渺渺.

ศรีนวล แก้วหลวง. (2538). ศิลป์พื้นบ้านของจังหวัดลำพูน ผ้าไหมยกดอกและการเล่นพื้นบ้าน. โรงเรียนจักรคำพาหาร จังหวัดลำพูน. ศูนย์วัฒนธรรมจังหวัดลำพูน. เอกสารการสัมมนาเรื่องเครื่องแต่งกายพื้นเมืองในภาคเหนือ. ลำพูน :

สุวัติ การติวา. การทอผ้าแบบดึงด่มของอินโดนีเซีย.(สุภาณี จันทร์คำอ้าย). ผ้าเอเชีย นัดกรร่วมทางวัฒนธรรม : มกราคม-กุมภาพันธ์ 2535(เอกสารวิชาการ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ UNESCO.

อุบลศรี อรรถพันธ์. (2529). การศึกษาเรื่องการทอผ้าไหมพูมเรือง. (รายงานการวิจัย).

สถาบัน ทักษิณศศิเกย มหาวิทยาลัยศรีนครินทร์ วิโรฒ สงขลา.

อัษราพร ไสยะสูตร. (2539). ความรู้เรื่องผ้า. พิมพ์ครั้งที่ 10. กรุงเทพฯ : สร้างสรรค์-วิชาการ.

อาหมัด นาครูดดิน ฟ้าดซล. ผ้ายกคินนาเดชเชีย จุดเชื่อมต่อทางวัฒนธรรม.

(สรณี วงศ์เบี้ยสัจจ์,ผู้แปล). ผ้าเอเชีย นัดกรร่วมทางวัฒนธรรม : มกราคม-กุมภาพันธ์ 2535 (เอกสารวิชาการ). มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ UNESCO.

ชาวดี มาเดอร์. การทอผ้ามัดหมีและผ้ายกของอินเดีย. (พงษ์ราชดา วุฒิการณ์,ผู้แปล).

ผ้าเอเชีย นัดกรร่วมทางวัฒนธรรม : มกราคม-กุมภาพันธ์ 2535 (เอกสารวิชาการ).

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ สำนักคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ UNESCO.